

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Milady Haplové v právní věci žalobce **B. Q. P.**, zastoupeného JUDr. Danuší Koldovskou, advokátkou se sídlem Česká Lípa, nám. T.G.M. 169, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci, č. j. 59 Az 38/2004 – 22 ze dne 18. 11. 2004,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen stěžovatel) usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 18. 11. 2004, kterým byla odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. b) zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM-4079/VL-20-P17-2003 ze dne 17. 5. 2004 pro její opožděnost.

V podané kasační stížnosti se stěžovatel dovolává existence důvodů odkazem na ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s., když se domnívá, že soud nepřihlédl ke všem okolnostem jeho případu a mohl dospět k závěru, že zmeškání lhůty lze prominout. Dále je třeba přihlédnout k tomu, že stěžovatel dne 26. 10. 2004 uzavřel manželství s občankou ČR, s níž hodlá žít rodinným životem a chce proto zlegalizovat svůj pobyt na území ČR. Krajský soud se nezabýval skutkovým stavem věci ani osobními poměry, ale řešil pouze otázku, zda žaloba byla podána včas či nikoliv. S ohledem na uvedené důvody stěžovatel navrhl Nejvyššímu správnímu soudu, aby usnesení krajského soudu napadené kasační stížností zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ze správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17. 5. 2004 bylo stěžovateli řádně doručeno dne 21. 6. 2004. Ze spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec sp. zn. 59 Az 38/2004 soud zjistil, že žalobu ze dne 1. 7. 2004 podal stěžovatel k poštovní přepravě dle poštovního razítka dne 13. 7. 2004. Žaloba neobsahuje žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání žaloby.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci v rozsahu důvodů uplatněných v kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost není důvodná.

Z hlediska rozhodovacích důvodů v usnesení krajského soudu je pro danou věc případná stížní námitka týkající se možnosti soudu prominout zmeškání lhůty k podání žaloby, tedy důvod kasační stížnosti dle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Nehledě na skutečnost, že stěžovatel nepožádal soud o prominutí zmeškání lhůty k podání žaloby, Nejvyšší správní soud k této stížní námitce uvádí, že ust. § 72 odst. 4 s. ř. s. vylučuje prominutí zmeškání lhůty pro podání žaloby.

Ke stížní námitce týkající se změny osobního stavu stěžovatele Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 4 s. ř. s. nepřihlíží, protože se opírá o skutečnost, kterou stěžovatel uplatnil až poté, co bylo vydáno napadené rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud také dodává, že i v řízení před krajským soudem by byl žalobní bod týkající se změny osobního stavu irelevantní, protože podle § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a ke změně došlo po rozhodnutí správního orgánu.

Nejvyšší správní soud tedy nezjistil důvodnost kasační stížnosti stěžovatele, a proto tuto kasační stížnost dle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Vzhledem k dikci ust. § 78b odst. 1 azylového zákona, podle něhož se cizinci, který předloží doklad o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku, udělí na žádost vízum za účelem strpení pobytu, nerozhodoval Nejvyšší správní soud samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 ve spoj. s § 120 s. ř. s.). Žalovaný správní orgán měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 1 ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. prosince 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

